

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum blasphemia sit maximum peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

differe[n]tiam inter sentire, & dicere falsum de Deo, in responsio-
ne ad secundum sub dis[cr]i[m]i[n]e dicitur, q[uo]d qui periuurat, no[n] dicit,
aut sentit aliquid falsum de Deo, sicut blasphemus. Siquis autem
contendat perfectam blasphemiam presupponere, & claudere
infidelitatem, distinguendo de blasphemiam secundum per-
fectam, vel imper-
fectam ratione blas-
phemie, p[ro] eo quod
confessio fidei perfe-
ctam h[ab]et presuppo-
nit & claudere, aduer-
tat primo q[uo]d bonum
ex causa integra, ma-
lum autem ex parti-
culari conlurgit. de fe-
ctu: ac per hoc qua-
ritus ad perfectam fi-
dei confessionem exi-
gat fides, quia ali-
ter virtuosa non est,
blasphemiam tamen est
vitiosa ab[se]ntia infide-
litate. Aduerlat se-
cundo, quod blasphem-
ia perfectior est, cu[m]
ex intentione profes-
situr in Deum, quam
cum ex ignorantia:
quoniam sic est blas-
phemus ex utraque
parte, scilicet ex parte
Dei, & ex parte
blasphemii. Quian-
do autem non credit
quis contra Deum se
dicere, blasphemiam
est solum ex parte Dei
blasphemiam. Con-
stat autem, quod blas-
phemiam non creden-
tis in Christum, est so-
lum blasphemiam seculi
dum se blasphemiam
autem credentis in
Christum, est & se-
cundum se, & se-
cundum blasphemiam
blasphemiam: ac per
hoc blasphemiam per-
fectior est sine infide-
litate, quam cum in-
fidelitate.

supra dictum est, blasphemiam op-
ponitur confessioni fidei. Et ideo
habet in se grauiter infidelita-
tis, & aggrauatur peccatum, si su-
perueniat detestatio uoluntatis: &
adhuc magis, si prorupat i uerba,
sicut & laus fidei augetur per dile-
ctionem, & confessionem. Vn[de] cu[m] infide-
litas sit maximum peccatum se-
cundum suu[m] genus, sicut supra
dictum est, consequens est, quod
etiam blasphemiam sit peccatu[m] ma-
ximum, ad idem genus pertinens,
& ipsum aggrauans.

AD PRIMVM ergo dicendu[m], q[uo]d
homicidii, & blasphemiam, si co[m]pa-
rentur s[ecundu]m obiecta, in q[ui]bus peccat, ma-
nifestum est, q[uo]d blasphemiam, quae
est directe peccatu[m] in Deu[m], praepo-
derat homicidio, q[uo]d est peccatum
in proximum. Si autem co[m]parentur
s[ecundu]m effectu[m] nocendi, sic homicidii
praepo[nde]rat. Plus, n[on] homicidium
nocet pximo, q[uam] blasphemiam Deo.
Sed q[uia] in grauitate culpa[m] magis at-
tenditur intentio uoluntatis peruer-
sa, q[uam] effectus operis, ut ex supra
dictis patet: ideo cu[m] blasphemus
intendat nocentiu[m] inferre hono-
ri diuino, simpliciter loquen-
do, grauius peccat, quam homici-
da. Homicidium tamen primum
locum tenet in penis inter peccata
in proximum commissa.

AD SECVNDVM dicendu[m], q[uo]d
super illud ad Eph. 4. Blasphemiam
tollatur a uobis, dicitur * glo. Peius
est blasphemare, quam periuurare.
Qui, n[on] periuurat non dicit, aut sentit
aliquid falsum de Deo, sicut
blasphemus: sed Deum adhibet
testem falsitati, non tanquam testi-
mas Deum esse falsum teste[m], sed
tanquam sperans, quod Deus super
hoc non testificetur per aliquod
euidens signum.

AD TERTIVM dicendum,
quod excusatio peccati est quaedam
circunstania aggrauans omne pec-
catum, etiam ipsam blasphemiam:
& pro tanto dicitur esse maximu[m] pecca-
tum, quia quodlibet facit maius.

ARTICVLVS III.

Utrum damnati blasphemant.

AD QVARTVM sic procedit.
Vn[de] q[uo]d damnati non blasphemant.
Deterrentur. n[on] enim aliqui
mali a blasphemando propter timo-
rem futurarum penarum: sed
d[omi]nati has penas experiunt, unde
magis eas abhorrent: ergo multo

A a Deo, blasphemaret. In hoc etiam, quod odiunt penas, blasphem-
ia non est, ut patet: quia odium hoc a natura inditum est. In u-
troque autem simul, quia scilicet amare peccata, pro quibus puni-
untur, & colere de penis nulla blasphemiam est, sed oblatio.
Nullo modo ergo blasphemiam ex his concluditur.

magis a blasphemando co[m]pescunt.
¶ 2 Praet. Blasphemiam, cum sit gra-
uissimu[m] peccatu[m], est maximè de-
meritoriu[m]: sed in futura uita no[n]
est stat[us] meredi, neq[ue] demerendi.
ergo null[us] erit locus blasphemiae.

¶ 3 Praet. Eccl. ii. dicitur, q[uo]d in quocunq[ue]
loco lignu[m] ceciderit, ibi erit. Ex
quo patet, q[uo]d post hac uitam ho-
mini no[n] accrescit nec meritu[m], nec
peccatu[m], q[uo]d no[n] habuit i hac uita:
sed multi d[omi]nabuntur, qui in hac
uita non fueru[n]t blasphemii. ergo
nec in futura uita blasphemabunt.

SED PRIMUM est, quod dicitur
Apoc. 16. Aestuaerunt hoies estu
magno, & blasphemauerunt no-
men D[omi]ni habentis potestatem sup-
has plagas. Vbi dicit gl. q[uo]d in infer-
no positi, quamuis sciant se pro
meritis puniri, dolebunt tamen,
q[uo]d Deus tantam potentiam ha-
beat, quod plagas eis inferat: hoc
autem esset blasphemiam in praes-
enti. ergo & in futuro.

RESPOND. Dicendu[m], q[uo]d sicut
dictum est, ad r[ati]o[n]em blasphemie
pertinet detestatio diuinae bonita-
tis. Illi aut[em] qui sunt in inferno, reti-
nebunt peruersam uoluntate[m] auer-
sam a Dei iustitia in hoc, q[uo]d dili-
gunt ea, pro quibus puniuntur,
& uellent eis uti, si possent, & odiunt
poenas, quae pro homi[n]i peccatis in-
fligunt. Dolent tam[en] et de pecca-
tis, q[ui] co[m]miseru[n]t, n[on] q[uia] ipsa odiant,
sed q[uia] p[ro] eis puniunt. Sic ergo d[omi]nati
sunt detestatio diuinae iustitiae est i[n]
eis interior cordis blasphemiam. Et
credibile est quod post resurrexio-
nem erit in eis etia[m] uocalis blasphem-
ia, sicut i[n] s[an]ctis uocalis la[us] Dei.

AD PRIMVM ergo dicendu[m],
q[uo]d homines deterrentur in praes-
enti a blasphemiam propter timorem
penarum, quas se putant euadere:
sed damnati in inferno non
sperant se posse euadere. Et ideo ta[m]en
qua[m] desperati feruntur ad o[mn]e[m], ad
q[uo]d eis peruersa uoluntas suggerit.

AD SECVNDVM dicendu[m], q[uo]d
mereri, & demereri pertinent ad
statu[m] uic[ae], un[de] bona in uiuatorib[us] sunt
meritoria, mala uero demerito-
ria. In beatis aut[em] bona no[n] sunt meri-
toria, sed p[er]tinentia ad coru[m] beati-
tudinis p[er]miu[m]. Et similiter mala in
d[omi]natis no[n] sunt demeritoria, sed
p[er]tinent ad damnationis penam.

AD TERTIVM dicendu[m], q[uo]d
libet in peccato mortali decedens,
fert seculu[m] uoluntate[m] detestandi diu-
inae iustitiae quatu[m] ad aliq[ui]d, & s[ecundu]m
hoc poterit inesse blasphemiam.

Secunda Secundae S. Thomae.

E 4 Super

Att. praec. & sta. huius q[ue]

D. 421.

D. 410.

D. 389.

D. 425. & 477. & 1016.